

Nr B178

Av herr **Andersson, Torsten, m. fl.**, om utredning och förslag till 1959 års riksdag angående sänkning av motorfordons-skatten för den tyngre biltrafiken.

I bevilningsutskottets betänkande nr 18/1958 A i anledning av motioner angående vissa lindringar i motorfordons- och drivmedelsbeskattningen anförde utskottet bl. a. att behållningen å automobilskattefonden den 30 juni 1955 i runt tal utgjorde 50 miljoner kronor. Utskottet erinrade vidare om att behållningen därefter successivt stigit så att den kunde beräknas uppgå till ca 600 miljoner kronor den 30 juni detta år. Orsaken till denna ökning ansåg utskottet bero på att fordonsparken — i första hand personbilsbeståndet — tillväxt i en tidigare icke förutsedd omfattning samt av att stor återhållsamhet av samhällsekonomiska skäl varit erforderlig beträffande väginvesteringarna.

År 1954 beslöt riksdagen om ändrade regler för motorfordonsbeskattningen. I princip beslöts att motorfordonstrafiken genom en särskild beskattning skulle gälda av denna förorsakad kostnad för vägväsendet. Mot den principen finns ingenting att i sak invända. Under hand har emellertid i den allmänna debatten allt starkare gjorts gällande att fördelningen av skatteuttagen mellan lättare och tyngre fordon icke skulle vara riktigt avvägd. Särskilt har företrädare för den tyngre lastbilstrafiken gjort gällande att beskattningen nu är av den storleksordningen att den äventyrar näringens ekonomi. Mycket talar för att det finns fog för denna uppfattning, men tyvärr finns det för litet statistiskt material för att man skall kunna bilda sig en säker mening på den punkten.

Ett förhållande som talar för en lättnad i beskattningen för den tyngre motorfordonstrafiken är den ovan omnämnda starka ökningen i behållningen å automobilskattefonden. Visserligen har antalet personbilar ökat i sådan omfattning att den stora medelstillförseln till fonden i betydande grad beror härpå, men det torde icke kunna bestridas att skattebelastningen på de tyngre fordonen starkt medverkat till stegringen. Bristerna i vägväsendets underhåll och utbyggnad drabbar i mycket hög grad de tyngre fordonen med starkt ökat slitage som följd, varför den tyngre lastbilstrafiken åsamkas kostnader genom beskattning och bristande vägupprustning samtidigt. Vägarnas och broarnas konstitution gör det också många gånger omöjligt att utnyttja full lastkapacitet hos fordonen, varför ytterligare förlustmöjligheter föreligger.

Riksdagens beslut av år 1954 angående de nya bilbeskattningsreglerna avsågs endast vara provisoriskt och att efter hand som erfarenhet vanns, det skulle avlösas av ett mera definitivt system. Enligt vår uppfattning är tiden nu inne att ompröva bärigheten av riktlinjerna för den tyngre fordonsbeskattningen och att hänsyn därvid tas till de allt starkare flödande skatte-medlen och den stora eftersläpningen i vägväsendets upprustning. De nya skattereglerna har nu varit gällande så pass lång tid att tillräckligt statistiskt material bör kunna åstadkommas för en riktig bedömning av skattebelastningen.

Med anledning av det sålunda anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta hemställa hos Kungl. Maj:t om utredning och förslag till 1959 års riksdag angående sänkning av motorfordonsskatten för den tyngre biltrafiken.

Stockholm den 3 juli 1958

Torsten Andersson

Nils Franzén

Sven E. Sundin

Nr B 179

Av herr Wolgast m. fl., om utredning rörande de problem, som sammanhänger med Sveriges ställning gentemot det planerade västeuropeiska frihandelsområdet.

(Lika lydande med motion nr B 238 i Andra kammaren)

Stockholm den 3 juli 1958

Tor Wolgast

Sven E. Sundin

Torsten Bengtson

Torsten Andersson

Nils Theodor Larsson
